

Otvoreno pismo predsjedniku Crne Gore, Filipu Vujanoviću,

Uvaženi predsjedniče Vujanoviću,

obraćam Vam se u vezi sa Vašom izjavom prenešenoj u crnogorskoj štampi ("Vijesti" 10. marta 2008.g), a odnosi se na sljedeću Vašu konstataciju:

"U tim teškim vremenima (misli se na raspad bivše Jugoslavije) Crna Gora je primila na desetine hiljada Muslimana i Bošnjaka... Oni su ovdje imali drugi dom, oni su ovdje primani otvorenog srca i sa punom srdačnošću, njima je učinjena pomoć da se vrate svojim domovima."

Gospodine Predsjedniče,

možda niste upoznati sa činjenicom da je dobročiniteljstvo crnogorske vlasti, o kojem ovdje govorite, odvelo u smrt 86 ljudi iz Bosne i Hercegovine. Tako ste ih, gospodine Predsjedniče, dobro uputili svojim domovima da ni nakon 16 godina ne možemo da pronađemo njihove kosti.

Zar nije dovoljno, gospodine Vujanoviću, što zvanična crnogorska vlast za proteklih 16 godina:

- nije učinila ništa da upozna porodice nestalih Bosanaca i Hercegovaca 1992. godine o istini šta se desilo sa njihovim najbližim,
- nije učinila ništa da se pronađu i krivično odgovaraju osobe koje su odgovorne za njihov nestanak,
- što nije službeno i javno osudila činjenicu da se protupravno postupalo sa najmanje 86 ljudi,
- što nije našla za shodno da se sastane sa predstavnicima porodica nakon brojnih pisama – molbi za sastanak, koja su porodica uputile,
- što već četiri godine obstruira parnični postupak koje su porodice pokrenule
- što aktuelni crnogorski ambasador u Sarajevu zaključava vrata svoje ambasade dok porodice polažu cvijeće u znak sjećanja na naše najbliže
- što crnogorska vlast šalje raznorazne svodnike koji pokušavaju nagovoriti porodice da povuku tužbe i da pristanu na socijalnu pomoć naših dželata?

Da li to znači, gospodine Predsjedniče, da i pored svega navedenog, treba i dalje da nas ponizavate, te sada i javno obmanjete javnost tvrdnjama kako ste ovim ljudima dali svoje "gostoprinstvo, topli dom i siguran povratak kući"?

Zamolila bih Vas da bar za trenutak shvatite da svaka od 86 osoba, čiji je nestanak i *de facto* i *de jure* dokazan, ima svoje ime, prezime, svoje roditelje, braću, sestre, svoje supruge, a u trenutku njihovog nestanka mnogi od njih imali su i maloljetnu djecu.

Gospodine Predsjedniče, zbog dobročiniteljstva s kojim se Vi ponosite, životi naših najdražih zauvijek su ugašeni, a životi njihovih najbližih zauvijek izmjenjeni, u velikoj mjeri i upropašteni. Zbog vas i zbog nas, gospodine Vujanoviću, najiskrenije Vas molimo da više nikada, i ni prema kome, tako dobročiniteljski ne postupite kao što ste postupili prema našim najmilijima.

Molim Vas, takođe, da više nikada ne veličate ratne zločine pakujući ih u humanitarne i humanističke akcije.

Jasenska Perovic

Predsjednica Udruženja deporovanih bosansko-hercegovačkih izbjeglica iz Crne Gore 1992.